

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Superba foelicitas

urn:nbn:de:bsz:31-101049

SVPERBA FOELICITAS.

Qui necessitate magis, quam voluntate ad vita temperantiam accidunt, quoties nihil est quod prohibeat, relabuntur ad ingenium (ait Halicar.) eaque genuina humanae naturae descriptio est: nam sanè bona opera, ait Agathocles, ita demum necessitate cogente degustamus, quamdiu metus premit; & contrà, ex sententiâ Iosephi, solet insolentia fere crescere rebus quietis. Videlicet pueros, dum sevit tempestas, sub arbores confugere, ibique quietè sese continere; serenitate verò subsecutâ affugientes, ramos arborum per lasciviam avellere: ita & nobis rebus afflictis ad Deum perfugium est, vitia devovemus, vite sanctimoniam preferimus: at vix dum afflictio deservit, lascivimus ingratitudine in Deum, imo & injuriosi, verissimumque sit illud Poëta,

Rarè fumant felicibus aras.

De ghene die meer door noot, als door wille een machtich leven ter handt trecken, soo haest de dwangh wech is, gaen weder den ouden karre-pat in, (seyt Halicar.) fulcx is de rechte afbeeldinghe vanden aert der menschen: want, ghelyck Agathocles seydt, wy doen soo langhe wel, als wy in ancxē zijn: en in teghendeel van dien soode faecken weder beginnen wel te gaen, terflont weyekt de dertelheit weder uyt. De kinderen ter wijlen het onweer raest, loopen onder de boomen schuylen, ende onthouden hun daer in stâlicheydt: maer soo haest alst moy weder werdt, scheurense de tacken van de boomen af, en loopen daer henen. De mensch plach in tegenspoet sijn toevlucht tot Godt te nemen, 'thooft te laten hangen, als een biese: maer soo haest alst hem beter gaet, het hooft inde windte flegeken, ende als voren sijn oude ganghen te gaen. 'ts midtsdien waer 'tghene den Poët seydt:

Soo lang de mensch is fray en kloeck,
Soo leyt de Gods-dienst in den hoeck;
Maer alsmen valt in tegenspoet,
Dan heeftmen God als by den voet.

VIRG.

Nescia mens hominum fati sortisque futura:
Et servare modum rebus sublata secundis.

TERENT. HEAVTON.

Nam in metu esse hunc, illi est utile.

Ist dat

Ist dat ghylieden de kastydinghe verdraeght, God sal u als kinderen aengaen, maer ist dat ghylieden sonder kastydinghe zijt, so zyt ghy dan bastaerden ende niet kinderen.

Als 'tyser leyt en gloeyt te midden inde kolen,
Men siet, men hoortet niet, het isser in verholen;
Maer so het yemant lescht, dan schijntet dat het klaeght,
En dat het eenigh leet, oock inde vreughde, draeght.
Als God de sijne straft, sy duycken ende swijghen,
Maer voorspoet in het vleesch die doet hun vreesle krijgen;
Sy houden gantsch verdacht des vverelts loosen schijn,
En laet, ô God, mijn deel niet inde werelt zijn!

In lātis gemit.

INgemit, in tepidis ferrum dum mergitur undis,
In flammā, rapido dum calet igne, filet.
Mens pia dvinas, sine murmure, sustinet iras,
Quodque gemat, cœli si cadat æstus, habet.
Ergo dolens, suspecta mihi mea gaudia, dicit;
Quid? mea sancte Parens, portio mundus erit?
Ab sit; & hic potius fremat orbis, & orcus, & aether;
Dum mihi des alio gaudia vera loco.

G A L. 6. 14.

Iá ne m'adviene que je me glorifie si non en la croix de nostre Seigneur Iesus Christ par lequel le monde m'est crucifié, & moy au monde.

Le genereux acier est coi en la fournaisse,
Mais, s'il est mis en l'eau, lamente de son aise;
Le noble esprit chrestien gai en adversité
Gemit, comme en suspens, sur sa prosperité.

IN LÆ.